

Μνήμη της μεγαλομάρτυρος Αγίας Κυριακής

/ [Βίοι Αγίων](#)

image not found or type unknown

Οι Μάρτυρες κατέχουν τη σημαντικότερη θέση στην Εκκλησία μας, διότι Αυτή είναι θεμελιωμένη στη μαρτυρία, στα βασανιστήρια, στο αίμα και στην ίδια τη ζωή εκείνων. Τα λεγόμενα «Μαρτυρολόγια» είναι οι βιογραφίες των Μαρτύρων της Εκκλησίας μας, τα οποία διηγούνται τις ηρωικές τους ομολογίες στο Χριστό και τα αφάνταστα δεινοπαθήματά τους από τους διαχρονικούς χριστιανομάχους.

- Λάμπρου Σκόντζου, Θεολόγου Καθηγητού

Οι Μάρτυρες γυναίκες υπήρξαν το ίδιο ηρωικές με τους άνδρες, και σε πολλές περιπτώσεις τους ξεπερνούσαν σε θάρρος, ηρωισμό και παρρησία, μπροστά στους δημίους βασανιστές τους! Μια από αυτές είναι και η μεγαλομάρτυς Κυριακή, ένα εύοσμο άνθος πίστεως, ευσέβειας, αγνότητας, ηρωισμού και καρτερίας της αρχαίας Εκκλησίας.

Γεννήθηκε στη Νικομήδεια της Μικράς Ασίας και έζησε τον 4ο μ. Χ. αιώνα, από γονείς Έλληνες χριστιανούς και ευσεβείς. Ήταν πολύ πλούσιοι, αλλά δεν είχαν παιδί. Για τούτο και προσεύχονταν αδιαλείπτως στο Θεό να τους χαρίσει το δώρο της παιδοποιίας. Ο Θεός άκουσε τις δεήσεις τους και πράγματι τους χάρισε ένα χαριτωμένο κοριτσάκι, το οποίο γεννήθηκε ημέρα Κυριακή και γι' αυτό του έδωσαν το όνομα Κυριακή, που σημαίνει αφιερωμένη στον Κύριο, όπως και η αγία ημέρα Του.

Η Κυριακή μεγάλωνε μέσα στην ευσέβεια της οικογένειάς της. Από μικρή απέκτησε ακράδαντη πίστη στο Θεό και απέραντη αγάπη για το Χριστό. Εκείνος την προίκισε με σπάνιο σωματικό κάλλος και υπέρμετρη ευγένεια ψυχής, ώστε να ξεχωρίζει από όλα τα άλλα κορίτσια της μεγαλούπολης, όπου ζούσε. Νωρίς είχε αποφασίσει να αφιερωθεί ολοκληρωτικά στο Χριστό, διαφυλάσσοντας την παρθενία της για το Νυμφίο Χριστό. Ας μην ξεχνάμε πως για τον Χριστιανό δύο δρόμοι υπάρχουν: ο δρόμος της παρθενίας και ο δρόμος του γάμου. Και οι δύο δρόμοι είναι ευλογημένοι και ισότιμοι για την Εκκλησία μας.

Όταν ήρθε σε ηλικία γάμου πολλοί μνηστήρες επιθυμώντας το κάλλος του

σώματος και της ψυχής της τη ζήτησαν να την παντρευτούν. Αλλά εκείνη με ευγένεια τους απωθούσε, ομολογώντας την επιλογή της να είναι αρραβωνιασμένη σε όλη της τη ζωή με το Χριστό και να υπηρετεί την Εκκλησία Του στα πρόσωπα των αναξιοπαθούντων ανθρώπων.

Αλλά η ζωή των Χριστιανών την εποχή εκείνη δεν ήταν εύκολη, διότι η Εκκλησία του Χριστού βρισκόταν σε διωγμό. Για τριακόσια χρόνια το διεφθαρμένο ειδωλολατρικό ρωμαϊκό κράτος δίωκε μέχρι αφανισμού τους Χριστιανούς. Οι απόλυτα διεφθαρμένοι αυτοκράτορες, μη έχοντας την παραμικρή ηθική αναστολή, έβγαζαν διατάγματα, με τα οποία απαγόρευαν με την ποινή του θανάτου την άσκηση της χριστιανικής λατρείας. Όσοι Χριστιανοί συλλαμβάνονταν και δεν δεχόταν να υπογράψουν λίβελο απάρνησης της πίστης τους και δε θυσιάζαν στους ειδωλολατρικούς «θεούς» υποβάλλονταν σε φρικτά βασανιστήρια, προκειμένου να αρνηθούν την πίστη τους και να θανατωθούν αν επιμένουν.

Στα χρόνια που ζούσε η Κυριακή, αυτοκράτορας της Ρώμης ήταν ο θηριώδης Διοκλητιανός, ο οποίος διέταξε το 303 μ. Χ. τον φοβερότερο διωγμό, χειρότερο από όλους τους προηγούμενους. Οι αδίστακτοι ιερείς των σκοταδιστικών μαντείων του Κλαρίου και του Διδυμαίου Απόλλωνος της Μ. Ασίας είχαν πείσει το δεισιδαίμονα αυτοκράτορα πως οι Χριστιανοί είναι μiasμένοι και πως οι «θεοί» εξαιτίας του μιάσματος αυτού εγκατέλειψαν το κράτος. Για να επανακτηθεί η «εύνοιά» τους έπρεπε να εκλείψουν οι Χριστιανοί! Ο Διοκλητιανός πείσθηκε. Χιλιάδες Χριστιανοί συλλαμβάνονταν και οδηγούνταν σε φρικτά βασανιστήρια και έχυναν το αίμα τους για το Χριστό. Δημόσιοι υπάλληλοι και στρατιωτικοί έχαναν τα αξιώματά τους και φονεύονταν. Βιβλία καίγονταν, περιουσίες κατάσχονταν, ναοί κατεδαφίζονταν!

Κάποιος ειδωλόλατρες δικαστής της Νικομήδειας ήθελε να αρραβωνιάσει την Κυριακή με το γιό του. Όταν εκείνη αρνήθηκε την κατάγγειλε στις αρχές ως Χριστιανούς την ίδια και τους γονείς της. Ο ίδιος ο αυτοκράτορας διέταξε να υποβληθούν σε σκληρά βασανιστήρια. Τους έδερναν συνεχώς ώσπου να σταματούν οι στρατιώτες από κούραση το ξυλοδαρμό. Αλλά ούτε οι απειλές, ούτε οι κολακείες των ειδωλολατρών έφεραν αποτέλεσμα. Έτσι αποφάσισαν να στείλουν εξορία τους γονείς της στην Μελιτηνή της Αρμενίας και την Κυριακή να σταλεί στον επίσης θηριώδη Μαξιμιανό για ανάκριση.

Η αγία ομολόγησε με περισσό θάρρος την πίστη της στο Χριστό. Για την ομολογία της παραδόθηκε σε άξεστους στρατιώτες να τη βασανίσουν, αλλά έμεινε ακλόνητη στην πίστη της. Ένα βράδυ, στο σκοτεινό δεσμοτήριό της, άκουσε τη φωνή του Θεού να την ενθαρρύνει «Μη φοβάσαι Κυριακή τα βασανιστήρια, το πνεύμα μου είναι μαζί σου»! Κατόπιν παραδόθηκε στον κτηνώδη έπαρχο της

Βιθυνίας Ιλαρίωνα, να τη βασανίσει ακόμα περισσότερο, με σκοπό να καμφθεί. Ο Ιλαρίων έδωσε εντολή να την καίνε καθημερινά με αναμμένες δάδες και να την κρεμούν για μέρες από τα μαλλιά. Όμως ο Θεός θεράπευε θαυματουργικά τις πληγές της, ώστε να πιστέψουν πολλοί ειδωλολάτρες και να οδηγηθούν και αυτοί στο μαρτύριο!

Τέλος την οδήγησαν σε παρακείμενο ειδωλολατρικό ναό να θυσιάσει στα είδωλα. Όταν την έφεραν στο άντρο αυτό των δαιμόνων, παρακαλούσε το Χριστό να τη βοηθήσει. Και το θαύμα έγινε: δυνατός σεισμός γκρέμισε τα αγάλματα των «θεών», τα οποία έγιναν θρύψαλα. Όμως το γεγονός εξαγρίωσε τους ειδωλολάτρες δημίους και ιερείς. Γι' αυτό άναψαν φωτιά δίπλα στο βωμό και την έριξαν να καεί. Αλλά οι φλόγες δεν την έκαιγαν! Μετά από αυτό, και με παρακίνηση των αδίστακτων ειδωλολατρών ιερέων, την αποκεφάλισαν. Ήταν μόνο 21 ετών! Δεν υπέκυψε στα φρικτά βασανιστήρια και δεν πρόδωσε την αγία πίστη της. Έφυγε για την Άνω Ιερουσαλήμ ως αγνή και καλλιπάρθενος νύμφη του Χριστού, και ενώθηκε η μακάρια ψυχή της με τον Νυμφίο της αιωνίως! Η μνήμη της εορτάζεται στις 7 Ιουλίου.